

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1024/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813221020
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813221020.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: L. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, XXX XX Q. proti odporcovi: L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. X/XX, XXX XX U., o zaplatenie 2.160 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. júna 2015 č. k. 9C/15/2014-65, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **z r u š u j e**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 10C/96/2011-164 zo dňa 17.09.2014. V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ sa návrhom domáha proti odporcovi zaplatenia sumy 2.160 eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzatvoril dňa 01.08.2010 zmluvu o nájme na dobu určitú od 01.08.2010 do 01.08.2011. Nájomné bolo dohodnuté vo výške 270 eur. Odporca však dňa 29.09.2010 bez dohody opustil prenajatý priestor a nezaplatil za nájom. Na základe toho, že nájomná zmluva zo dňa 01.08.2010 bola ukončená až uplynutím doby, na ktorú bola uzavretá, je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi dlžné nájomné vo výške 2.160 eur s prísl. za obdobie od 01.12.2010 do 01.08.2011. Súd konštatoval, že o dlžnom nájomnom za mesiace september až november 2010 rozhodol už Okresný súd Prievidza rozsudkom č.k. 10C/96/2011-144 zo dňa 06.08.2013, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 584,89 eur s prísl.. Na odvolanie odporcu Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 10C/96/2011-164 zo dňa 17.09.2014 rozsudok Okresného súdu Prievidza zmenil tak, že návrh navrhovateľa zamietol. Navrhovateľ podal proti vyššie uvedenému rozsudku dovolanie, o ktorom nebolo do dňa rozhodnutia prvostupňového súdu rozhodnuté. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že konanie vedené pod sp. zn. 9C/15/2014 je potrebné prerušiť do rozhodnutia o dovolaní navrhovateľa v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 10C/96/2011, pretože nájomné v konaní 9C/15/2014 navrhovateľ požaduje na základe tej istej nájomnej zmluvy ako v konaní 10C/96/2011, kde sa rieši otázka, kedy došlo ku skončeniu nájomnej zmluvy a táto môže mať podstatný význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. S prihliadnutím na zásadu hospodárnosti potom súd podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. konanie prerušil.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. V odvolaní uviedol, že rozhodnutie súdu je založené na klamstvách navrhovateľa a nemieni platiť za niečo, čo mu nikdy navrhovateľ neumožnil využívať, keď ho spolu s ďalšími spolubývajúcimi bezdôvodne vyhodil z predmetnej nehnuteľnosti.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odporca sa v odvolaní nevyjadruje k samotnému dôvodu prerušenia konania, ale opakovane sa vyjadruje k veci samej. Na opakované klamstvá odporcu nebude reagovať, pretože sa nezakladajú na pravde a sú v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Stotožnil sa a súhlasil s názorom prvostupňového súdu, že konanie je potrebné prerušiť do právoplatného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.09.2014.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O.s.p. zrušiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariadovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Ust. § 109 O.s.p. stanovuje prípady, v ktorých dochádza k prerušeniu konania rozhodnutím súdu preto, že sa v konaní vyskytla prekážka, ktorá dočasne bráni v jeho pokračovaní. V ods. 1 sú uvedené prípady, v ktorých je súd povinný konanie prerušiť. Z dôvodov uvedených v ods. 2 súd konanie môže prerušiť; ak tak neurobí, musí vykonať vhodné opatrenia, ktorým prekážku brániacu postupu v konaní odstráni.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. súd konanie preruší, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dá na takéto konanie podnet.

Pri uplatňovaní procesného postupu podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. sa súd riadi požiadavkou, ktorá je zakotvená v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia, umožňujúce prerokovanie napadnutej veci bez zbytočných prieťahov a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Z uvedeného aspektu preto prerušenie konania bez náležitého zákonného dôvodu by bolo v rozpore s cit. ustanovením ústavy, ako aj § 6 O.s.p., podľa ktorého v konaní postupuje súd v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná.

Predmetom konania je návrh navrhovateľa na zaplatenie nájomného za obdobie od 01.12.2010 do 01.08.2011. Súd prvého stupňa bez návrhu účastníkov konania konanie prerušil z dôvodu, že na základe rovnakej zmluvy už súd prvého stupňa, ako aj odvolací súd rozhodol o uplatnenom nájomnom navrhovateľa za predchádzajúce obdobie mesiacov september až november 2010, pričom proti rozhodnutiu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/1017/2013-164 zo dňa 17.09.2014 (nesprávne označené okresným súdom ako 10C/96/2011-164) bolo podané dovolanie, o ktorom nebolo doposiaľ rozhodnuté. Súd prvého stupňa preto bol toho názoru, že na Najvyššom súde sa rieši otázka, ktorá má zásadný význam pre rozhodnutie súdu v danej veci, keď sa v danom konaní rieši otázka, kedy došlo ku skončeniu nájomnej zmluvy. Preto s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. prerušil.

Odvolací súd sa s názorom prvostupňového súdu o potrebe prerušenia konania do právoplatného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.09.2014 nestotožnil, pretože súdom prvého stupňa uvedený dôvod nezakladá podľa názoru odvolacieho súdu v predmetnej veci dôvod na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p..

Predmetné ustanovenie predstavuje fakultatívne prerušenie konania, tzn., že súd môže konanie prerušiť, avšak nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je teda v tomto prípade na úvahe vec prejednávajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť tohto súdu, nie však jeho povinnosť. Vo veci, na ktorú poukazuje súd prvého stupňa, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 10C/96/2011 bolo právoplatne rozhodnuté tak, že návrh navrhovateľa na zaplatenie nájomného bol zamietnutý z dôvodov, ktoré odvolací súd uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Podanie dovolania, ktoré je mimoriadnym opravným prostriedkom, nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť tohto rozhodnutia (pokiaľ podľa § 243 O.s.p. nedôjde k odkladu vykonateľnosti rozhodnutia). Predovšetkým však nejde o také rozhodnutie, od ktorého by bolo závislé rozhodnutie vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 9C/15/2014, pre ktoré by bolo potrebné vyčakať na rozhodnutie odvolacieho súdu, ale iba o rozhodnutie v obdobnej veci, čo nie je dôvodom pre prerušenie konania v zmysle ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.. Nemožno totiž zdôvodňovať prerušenie konania len s odkazom na zásadu hospodárnosti konania, a to najmä prihliadnutím na požiadavku prerokovať vec bez zbytočných prieťahov a vykonať spravodlivosť v primeranej lehote.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.